

+

Barcelona

24 Maig 1929.

Estimat amic Brunet. He rebut la vostra carta, he llegit de si mateixes, no es sobrera ni una s' Suggerència, totes elles seran profitoses.

Magnifica carta la vostra, m'assembla d'optímissa marxa, frissó per resoldre l'oposició i l'idea, pintor o mesterrat, note el cançor de la Verge, i per la Verge, això ho dic amb tota humilitat.

Soltencies ho rebut la vostra carta també he llegit la que mes m'enviava-his, dintre s'hi posava per la seva opinió del Sr. Homarre. Altre bon amic solerencies, ell s'interessa per trobar dintre les seves amistats, amans i la pintura - del temps molt serrati, algun nom, N. Comerçal, Trias de Bes, Pr. M'Net, això beneficiaria la meva economia.

Per part meua he escrit al amic Albert Puig, sembla que finançara en part la nostra idea, en el moment d'apartar la tassa la n'hi ha del Pare Ripoll

Per una agradoia comoditat,
ognes fil, el amic fermanger
m' dona el album del seu fill
fer fer-li un dibuix, en el album
hi veï un poquer escrit per nos.

Es curios, tots els fumadors ens
enterneix un xic l'tobac, a nos
tamble, no obstant en aquells dies bre-
tols del 1936. "torment ferro"

Això porta la conversa a parlar
llargament l'nos, es un bon amic,
nos aprecia, ell fer qui en sava
ques ta tarja il·lustrada l'rober
que un dia el visitare-ho

Procuro millor tots els fills:
fer capdell per una oferir-me l'
grau estil. La meua obra no
fallarà per manca de entusiasme
ni d'servicio, però, això no es prova.

Si puc millorar la meua obra
aqueella alta sensibilitat ognell
tot d'hoir, sera i' elevat alhora,
si el meu treball es contínuat.

2) Desvunt meus menys, que oveguerar-
voy que tot sera profitós i es van-
diré (j'au sol cap, molte obra que
volg t'la organitzar s'pintura.

Benvauret g'les ci' el s'aguent
santa montanya. Vos parle-ho de
santa Cecília, el meu recorregut m'is-
gle, s'aguet primítiu monestir.

La llegenda s'Fra Godí, els genolls
souvençons per lo abrupte sol camí, fall
com mostró al seu amic. Sobre ell
el cel mitjà, en la hora pia del
Dolor (he), una magnifica s'arriba on
que la montanya, en el pettit mo-

nestir, sobre el armoní, les mans se sente
Cecília, hi fera es cançó d'ixa, alçà els
ulls al cel, entra furat fins té una bro-
lla. En fi perdone-ho, jo ni que se-
ria un llorista,

D'hi en tenir-te amb el Sr
Hongueres, os tindre al corrent,
procurove ombl'entarme tot el
que pugui, tindràs cura d'no em par-
tir far tels abans del moment, pre-
more la meva estupideça, que
deus m'ho permeti, i per
el proxim març del nos pru-
meto omplir una sola.

Un bon obregó, recuts de tots
voscometors.